

Sygnatura akt II K 1014/23

8.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2023 roku

10.Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: Natalia Bąbol

11.przy udziale Prokuratora: xxx

12.po rozpoznaniu w dniu 26 października 2023 roku

13.sprawy S. W. syna C. i R. z domu G., urodzonego (...) w K.

14.oskarżonego o to, że:

w dniu 22 października 2022 roku w bliżej nieustalonym miejscu, za pośrednictwem sieci Internetowej, co ujawniono w P., województwa (...), przywłaszczył sobie powierzoną mu rzecz ruchomą w postaci pieniędzy, stanowiących zaliczkę na poczet wykonania konstrukcji stoiska wystawowego na targi, przelaną na rachunek bankowy w kwocie co najmniej 45816,36 złotych na szkodę obywatela I. A. B.

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

15.orzeka:

- oskarżonego **S. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tą zmianą, iż przyjmuje, że czyn miał miejsce w dniu 13 października 2022 roku i za to na podstawie art.284 § 2 kk, art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;
- na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na rzecz A. B. kwoty 45816,36 (czterdzieści pięć tysięcy osiemset szesnaście złotych trzydzieści sześć groszy);
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego informowania Sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 239,74 (dwieście trzydzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1014/23	
----------------	---------------	---------------------	--

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I.	S. W.	w dniu 13 października 2022 roku w bliżej nieustalonym miejscu, za pośrednictwem sieci (...), co ujawniono w P., województwa (...), przywłaszczył sobie powierzoną mu rzecz ruchomą w postaci pieniędzy, stanowiących zaliczkę na poczet wykonania konstrukcji stoiska wystawowego na targi, przelaną na rachunek bankowy w	

		kwocie co najmniej 45816,36 złotych na szkodę obywatela I. A. B., tj. o czyn z art. 284 § 2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Obywatel I. A. B. wraz z dwoma współnikami prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) P. A. (...). Przedmiotem prowadzonej przez pokrzywdzonego działalności gospodarczej jest projektowanie i budowa stoisk wystawowych na targi firmowe. Zdarza się, że firma pokrzywdzonego w związku z realizacją przyjętych zobowiązań korzysta z usług podwykonawców. W czerwcu 2022 roku A. B., korzystając z wyszukiwarki G., trafił na ofertę firmy (...) z.o.o należącej do S. W.. Pokrzywdzony nawiązał kontakt ze S. W.. Szczegóły współpracy w zakresie projektu i budowy stoiska wystawienniczego na targi we F. pokrzywdzony i oskarżony omawiali drogą mailową oraz przy wykorzystaniu aplikacji WhatsApp. W/w ustalili, że S. W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykona stoisko wystawowe na targi we F.. Zgodnie z ustaleniami, stoisko miało	Zeznania pokrzywdzonego A. B. dokumentacja bankowa kserokopia korespondencji prowadzonej drogą elektroniczną pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym i jego pracownikiem faktura częściowo wyjaśnienia oskarżonego Dane o karalności	k. 3, 157 odwr.- 159 k. koperta karta 65 k.71- 94 k. 107 k.104 odwr.- 105 k. 150- 152	

zostać wykonane przez oskarżonego na terenie P., a następnie już gotowe, przewiezione przez niego do F. na targi. W związku z nawiązaniem współpracy i przyjęciem przez S. W. zlecenia na realizację w/w projektu i budowę stoiska wystawowego nie została sporządzona żadna pisemna umowa, wszystkie ustalenia dotyczące realizacji prac zostały ustalone w trakcie kontaktów mailowych czy poprzez aplikację WhatsApp pomiędzy pokrzywdzonym, jego pracownikiem a S. W.. S. W. poinformował pokrzywdzonego o konieczności przelania pieniędzy- zaliczki na poczet rozpoczęcia budowy. A. B. w dniu 1 września 2022 roku dokonał przelewu na konto wskazane przez S. W. prowadzone w Banku (...) S.A. numer (...) kwoty 2000 euro. Po uzyskaniu przez pokrzywdzonego informacji zwrotnej od oskarżonego, że pieniądze znalazły się na jego koncie, A. B.- w dniu 7 września 2022 roku- dokonał na wskazane przez niego konto przelewu kwoty 7720 euro (łącznie kwota przelanych przez pokrzywdzonego pieniędzy stanowi równowartość 45816,36 złotych). Stosownie do ustaleń z podwykonawcą- S. W., A. B. miał wykonać jeszcze dwa przelewy, to jest przelew

na kwotę 3240 euro w dniu 10 października 2022 roku, po otrzymaniu zdjęć projektu oraz w dniu 31 października 2022 roku kwoty 3240 euro, gdy stanowiąca przedmiot prac konstrukcja będzie już ukończona i po przewiezieniu jej na targi we F.. A. B. zwrócił się do oskarżonego z prośbą o możliwość spotkania na terenie P. celem omówienia szczegółów realizacji projektu, a przede wszystkim zobaczenia na jakim etapie znajduje się ich wykonanie. Celem spotkania ze S. W., pokrzywdzony przyleciał do P., stosownie do wcześniejszych ustaleń spotkanie miało się odbyć w P.. W dniu 10 października 2022 roku współpracownik pokrzywdzonego poinformował S. W. o przyjeździe A. B. do P., zwrócił się również do niego z prośbą o zarekomendowanie hotelu, w którym pokrzywdzony mógłby się zatrzymać.

Pokrzywdzony- stosownie do wcześniejszych ustaleń ze S. W.- przyjechał do P. w dniu 10 października 2022 roku celem spotkania z oskarżonym, omówienia szczegółów dotyczących realizacji budowy stoiska i zobaczenia efektów prac nad budowanym stoiskiem. Stoisko wystawowe – zgodnie z informacjami

przekazanymi przez S. W. miało być budowane przez niego w okolicach P.. W dniu 10 października 2022 roku, gdy pokrzywdzony był w pociągu jadącym do P., S. W. skontaktował się z nim, prosząc o przełożenie spotkania z uwagi na nieplanowany wcześniej jego wyjazd do A.. A. B. poinformował, że jest drodze do P., zostanie w mieście i zaczeka na jego przyjazd aby mogli się spotkać. Oskarżony poinformował go wówczas, że jeszcze nie przystąpił do realizacji projektu dla oskarżonego, potwierdzając, że mogą się spotkać w najbliższych dniach. W dniu 12 października 2022 roku S. W. poinformował A. B., że nie wykona dla niego stoiska wystawowego, że pokrzywdzony musi znaleźć innego wykonawcę dla tego projektu, jednocześnie zapewnił, że wpłacone przez pokrzywdzonego pieniądze zostaną mu zwrócone. W dniu 13 października 2022 roku A. B. napisał do oskarżonego wiadomość, żeby zwrócił mu przelane na jego konto pieniądze, podał termin ich zwrotu. Oskarżony nie odpowiedział na żadne wiadomości pokrzywdzonego, zerwał z nim jakikolwiek kontakt, nie zwrócił żadnych pieniędzy.

S. W. był już wcześniej karany.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania pokrzywdzonego A. B.	Zeznania pokrzywdzonego na okoliczność charakteru relacji z oskarżonym, przedmiotu łączącej ich ustnej umowy, sposobu jej realizacji, postawy oskarżonego niewywiązującego się z obowiązku zwrotu przelanych na jego konto pieniędzy, pomimo niewykonania umówionego projektu, nieprzystąpienia nawet do jego realizacji, zerwania	

		<p>wszelkich kontaktów z pokrzywdzonym, stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy i jako takie mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Szczegółowa, wyważona relacja pokrzywdzonego pozostaje w zgodzie z załączoną korespondencją prowadzoną pomiędzy pokrzywdzonym lub jego pracownikiem a oskarżonym. Brak jakichkolwiek uchwytnej okoliczności, które podważyłyby wiarygodność pokrzywdzonego, pozwalają na przyjęcie, że składane depozycje są intencjonalnie nakierowane na bezpodstawne pomówienie oskarżonego.</p>	
	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. W.</p> <p>Kserokopie korespondencji prowadzonej drogą elektroniczną pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym i jego współpracownikiem</p>	<p>Wyjaśnienia S. W. w zakresie w jakim potwierdził fakt nawiązania współpracy przez jego firmę z firmą prowadzoną przez A. B., przedmiotu zobowiązania, przelania na jego konto bankowe w dwóch transzach pieniędzy, stosownie do ustaleń z pokrzywdzonym, konieczności zwrotu pieniędzy pokrzywdzonemu. Relacja S. W. w tym zakresie koresponduje z uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym w postaci kserokopii korespondencji prowadzonej pomiędzy oskarżonym a</p>	

		<p>pokrzywdzonym oraz jego współpracownikiem, a także z zeznaniami A. B..</p> <p>Złożone przez A. B. kserokopie korespondencji prowadzonej z oskarżonym drogą elektroniczną nie nasuwają żadnych wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, obrazują charakter relacji łączących firmę pokrzywdzonego z oskarżonym, przedmiot umowy, postawę oskarżonego wobec przyjętych zobowiązań.</p>	
	<p>Dokumentacja bankowa</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>Zaliczona w poczet materiału dowodowego dokumentacja bankowa w sposób czytelny obrazuje proceder na szkodę pokrzywdzonego, wskazując również na rolę i udział w nim oskarżonego.</p> <p>Dokument urzędowy sporządzony we właściwej formie i przez uprawniony podmiot.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	<p>Wyjaśnienia S. W. w zakresie w jakim wskazał na przyczyny niewykonania projektu i budowy stoiska wystawowego zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami z pokrzywdzonym, a leżącymi po stronie A. B., sprowadzającymi się do braku współpracy z jego strony, niedostarczeniu mu potrzebnych do realizacji danych, nie mogą się ostać, jako nie znajdujące żadnego potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności zeznaniach pokrzywdzonego.</p> <p>Zachowanie pokrzywdzonego wynikające z wyjaśnień oskarżonego, w świetle łączących go zobowiązań z jego kontrahentem dla którego przedmiotowe stoisko było budowane, byłoby nielogiczne, pozbawione racjonalnego uzasadnienia.</p> <p>Pokrzywdzony aby mieć pewność terminowego wykonania budowy, stosownie do żądań oskarżonego aby zapewnić realizację projektu dokonał przelewu w dwóch transzach pieniędzy na łączną kwotę 9720 euro.</p>	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1.</p>	<p>S. W.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Typ kwalifikowany przywłaszczenia – sprzeniewierzenie (art. 284 § 2 kk) polega na przywłaszczeniu rzeczy ruchomej, która została wcześniej sprawcy powierzona przez uprawnionego na mocy np. umowy najmu, użyczenia, przechowania. "Powierzenie to przeniesienie władztwa nad rzeczą na inną niż właściciel osobę, powiązane z ustaleniem określonego postępowania z rzeczą przez osobę ją uzyskującą i połączone z zastrzeżeniem konieczności jej zwrotu w przyszłości" (por. wyrok SA w Szczecinie z 27.2.2014 r., II AKa 15/14, Legalis). Może to być jakikolwiek stosunek prawny, nie ma też znaczenia forma powierzenia. Istotne jest to, że sprawca wykracza poza zakres praw,</p>			

na których wykonywanie zgodził się uprawniony do rzeczy (por. Komentarz do art. 284 KK, red. Grześkowiak 2021, wyd.7/Gałązka, Legalis). Co do przedmiotu występku sprzeniewierzenia, przyjmuje się, że pieniądź polski jest rzeczą ruchomą, a zatem co do zasady może on być przedmiotem przestępstwa z art. 284 § 2 KK (por. wyrok SA w Warszawie 27 sierpnia 2020 roku, sygn. IIAKa 35719, Legalis).

Dla oceny przedmiotowej sprawy koniecznym jest ustalenie czy przedmiot czynności wykonawczej nie przeszedł na własność oskarżonego, którego zachowanie stanowiło kanwę zarzutu i jako takie podlega analizie karnoprawnej. Jak zasygnalizowano wyżej, przedmiotem przestępstwa sprzeniewierzenia może być wyłącznie cudze mienie ruchome, które zostało sprawcy powierzone bez prawa rozporządzania nim jak swoją własnością. Tym samym nie dochodzi do realizacji znamion tego występku w sytuacji gdy z istoty określonego stosunku prawnego wynika, że mienie przekazane danej osobie stało się jej własnością (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2008 r., III KK

131/08, OSNwSK 2008, nr 1, poz. 1860; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2015 r., V KK 391/14, LEX nr 1640277). Z tego też powodu w orzecznictwie wskazuje się, że przedmiotem przestępstwa z art. 284 § 2 kk nie może być zaliczka ani zadatek (por. wyrok SN z dnia 10 grudnia 2019 roku, sygn. II KK 130/19, Legalis). Chociaż wskazać należy, iż pojawiają się w judykaturze w tym zakresie stanowiska odmienne (por. wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 24 października 2013 roku, sygn. IV Ka 847/13, lex nr 1719418, czy też wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 stycznia 2014 roku, sygn. II AKa 382/13, lex nr 1428241). W kontekście wcześniejszych uwag, kluczowe jest ustalenie charakteru stosunku prawnego łączącego oskarżonego i pokrzywdzonego i podstawy prawnej, w oparciu o którą pokrzywdzony wpłacił na konto oskarżonego w dwóch transzach pieniądze, które miały stanowić przedmiot czynności wykonawczej zarzucanego mu przestępstwa. Jak wynika z akt sprawy, przelane w dwóch transzach przez pokrzywdzonego pieniądze na wskazane przez S. W. konto bankowe były warunkiem

przystąpienia przez oskarżonego do realizacji umowy projektu i budowy stoiska wystawowego. Okoliczności współpracy, ustalenia, wskazują, iż były one przeznaczone na realizację przedsięwzięcia. Pomimo wywiązania się przez pokrzywdzonego ze swojego zobowiązania i przelania wskazanej ustalonej łącznej kwoty 9720 euro, co nastąpiło w dwóch transzach, oskarżony nie przystąpił nawet do realizacji projektu, jednocześnie zwodził A. B. co do tych kwestii, jak i samego spotkania z nim w trakcie którego mieli nie tylko omówić szczegóły realizacji przedsięwzięcia, ale też pokrzywdzonemu miał zostać pokazany, udostępniony do wglądu efekt prac, choćby tylko częściowy. Tymczasem oskarżony czując się niejako „przypartym do muru” postawą pokrzywdzonego, który urzeczywistnił swoje zapowiedzi o przyjeździe do P. i konieczności spotkania się z nim i -co najistotniejsze- zobaczenia efektów dotychczasowych prac nad budową stoiska, przyznał, iż jeszcze do realizacji nie przystąpił, planuje to uczynić w najbliższych dniach. Następnie zrywając ustne ustalenia i wycofując się ze współpracy, jednocześnie zapewnił pokrzywdzonego- o

zwrocie wpłaconych przez niego pieniędzy. Pomimo zapewnienia pokrzywdzonego, że zwrócone zostaną mu pieniądze, które wpłacił, oskarżony nie wywiązał się z powyższego. Pomimo monitów pokrzywdzonego, zapytań o zwrot wpłaconych pieniędzy, S. W. nie tylko nie uczynił tego, ale zerwał z pokrzywdzonym jakikolwiek kontakt. Tłumaczenie oskarżonego, iż nie wykonał projektu i budowy stoiska wystawowego z przyczyn leżących po stronie pokrzywdzonego, który wykazywał bierność i nie dostarczył mu potrzebnych informacji do realizacji przedsięwzięcia, nie znajduje akceptacji. Przeczą temu zeznania pokrzywdzonego. Poza tym, nielogicznym byłoby takie działanie ze strony pokrzywdzonego, dla którego firma prowadzona przez oskarżonego była podwykonawcą. Niewywiązanie się zatem z zobowiązania przez S. W. rodziło negatywne skutki po stronie pokrzywdzonego na linii jego kontaktów z kontrahentem dla którego stoisko było budowane. A. B. właśnie po to, aby zapewnić wykonanie umowy, mieć pewność, że środki te posłużą na jej realizację, na żądanie oskarżonego dokonał przelewu na łączną kwotę 9720 euro.

Tymczasem oskarżony pomimo prowadzonych rozmów z pokrzywdzonym oraz jego współpracownikiem nie przystąpił nawet do realizacji umowy. Wskutek postawy pokrzywdzonego, który domagał się spotkania i obejrzenia efektów dotychczasowych prac, przyznał, że nie rozpoczął jeszcze realizacji projektu, zapewniając, że nastąpi to w najbliższych dniach, uspakajając jednocześnie pokrzywdzonego, że dysponuje na to stosownym czasem, po czym jednostronnie zakończył współpracę, zobowiązując się do zwrotu wpłaconych na potrzeby wykonania umowy pieniędzy. Pomimo zadeklarowania zwrotu pieniędzy, nie uczynił tego, zrywając jednocześnie kontakt z pokrzywdzonym. Zwrócić należy w tym miejscu uwagę, iż przy występkach sprzeniewierzenia dochodzi do swoistego rodzaju nadużycia zaufania jakim obdarzył sprawcę właściciel rzeczy. Rzeczą powierzoną jest rzecz wydana sprawcy w określonym celu. Tak też było w przedmiotowej sprawie, przelanie przez pokrzywdzonego pieniędzy na konto wskazane przez oskarżonego nastąpiło celem użycia ich w określony sposób, w tym przypadku w

sposób pozwalający na realizację umowy to jest projektu i budowy stoiska wystawowego. S. W., który od wpłaty wskazanej kwoty pieniędzy uzależnił przystąpienie do realizacji umowy, nie tylko nie podjął żadnych czynności zmierzających do jej realizacji przy wykorzystaniu tychże środków, ale także po jednostronnym zerwaniu umowy, pomimo zapewnienia o zwrocie wpłaconych środków, nie uczynił tego, zrywając jednocześnie kontakt z pokrzywdzonym.

Analiza zebranych w przedmiotowej sprawie dowodów prowadzi do wniosku, że zachowanie S. W., wypełniło znamiona przedmiotowe jak i podmiotowe czynu z art. 284 § 2 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. W.	1.		Kara siedmiu miesięcy pozbawienia wolności za czyn przypisany, wyczerpujący dyspozycję art. 284 § 2 kk z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w oparciu o dyspozycję art. 69 §1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk na okres próby dwóch lat, kara grzywny na podstawie art. 33 § 2 kk w ilości 100 stawek

		<p>dziennych po 15 złotych każda, są adekwatne tak do stopnia winy jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu oraz uwzględniają okoliczności przemawiające na jego niekorzyść w postaci:</p> <p>- uprzedniej karalności</p>
	2.	<p>Sąd w oparciu o dyspozycje art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego zawieszenia kary na okres próby dwóch lat. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stawiając prognozę kryminologiczną sąd bierze pod uwagę możliwość oddziaływania na skazanego w okresie próby. Przekonanie sądu o tym, że orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, ma być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych,</p>

dotychczasowym sposobie życia, oraz zachowaniu się po popełnieniu przestępstwa (wyrok SA w Katowicach z 10 lutego 2000 r., II Aka 5/2000, OSA 20001/1/1).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy, w ocenie sądu, zasadnym jest zastosowanie wobec S. W. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący dwa lata. W tym miejscu podkreślić należy, że instytucja zawieszenia kary pozbawienia wolności nie oznacza bezkarności sprawcy, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem, służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonego. Oskarżony musi zdawać sobie sprawę, iż zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym bądź fakultatywnym zarządzeniem wykonania orzeczonej kary. Tylko od samego oskarżonego zależy jak wykorzysta on okres próby i jak będzie on przebiegał.

	3, 4		<p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk sąd zobowiązał oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy, który to obowiązek w realiach przedmiotowej sprawy, w ocenie sądu wpisze się docelowo w osiągnięcie pozytywnego efektu resocjalizacyjnego wobec oskarżonego.</p> <p>W oparciu o dyspozycję art. 46 § 1 kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody pokrzywdzonemu, poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 45816, 36 złotych.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5.	<p>O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 2 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancję jest fakultatywne i ocenne, co obliguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę</p>	

ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, za obciążeniem oskarżonych kosztami postępowania przemawiają okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej w/w. S. W. uzyskuje regularne dochody z prowadzonej działalności gospodarczej kształtujące się na deklarowanym poziomie 5000-8000 złotych. Dodać należy, iż w przypadku niemożności jednorazowej wpłaty tytułem zasądzonych należności, oskarżony może wnioskować o rozłożenie płatności na raty.

6. *1Podpis*